

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/283/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616200814
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616200814.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO 31 575 951 proti žalovanému G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., ul. R. XXX/X, o zaplatenie sumy 3.926,52 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. marca 2017, č.k. 5C/50/2016-60, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

V napadnutej výrokovej časti týkajúcej sa splatnosti priznanej istiny s príslušenstvom a splatnosti náhrady trov konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z m e ň u j e t a k , ž e ž a l o v a n ý j e p o v i n n ý** zaplatiť priznanú istinu s príslušenstvom a náhradu trov konania, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný **n e m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.926,52 eur, úrok v sume 334,02 eur, úroky z omeškania 6,29 eur, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4.260,54 eur od 09.10.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 235,50 eur a to všetko v mesačných splátkach po 80 eur vždy ku 25. dňu v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia dlžnej sumy pod následkom straty výhody splátok. Žalobu v časti úroku z úveru vo výške 17,90 % ročne zo sumy 3.926, 52 eur od 09.10.2013 do zaplatenia zamietol. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere č. 18653 zo dňa 20.11.2012, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.000,- eur s dohodnutou pevnou sumou úrokovej sadzby 17,90% ročne, ktorý sa zaviazal splácať v 120-tich anuitných splátkach splatných k 15. dňu v mesiaci po 72,30 eur mesačne, pri splatnosti prvej splátky 17.12.2012 a konečnej splatnosti úveru 15.11.2022, pri RPMN 20,67%, pri priemernej RPMN 19,37% a celkovej výške úveru 8.914,80 eur. Žalovaný prestal úver splácať, preto ho žalobca zosplatnil podľa § 565 a §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dňa 08.10.2013 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, pričom ku dňu zosplatnenia predstavovala pohľadávka žalobcu sumu 3.926,52 eur, ktorá pozostávala z istiny úveru, úrokov z úveru vo výške 17,90% ročne do zosplatnenia úveru t.j. do 08.10.2013 v sume 334,02 eur, úrokov z omeškania 6,29 eur, úroku z omeškania 8% ročne zo sumy 3.926,52 eur od 09.10.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania 8% ročne zo sumy 334,02 eur od 09.10.2013 do zaplatenia. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že vyčíslený zmluvne dohodnutý úrok z úveru vo výške 17,90% ročne odo

dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru t.j. od 09.10.2013 do zaplatenia t.j. za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru nie je dôvodný a na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 18653 zo dňa 20.11.2012 s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS476/2012 zo dňa 18.09.2012, lebo podľa ustálenej súdnej praxe - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/1998 vyplýva, že dohodnuté úroky patria len do splatnosti dlhu a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Ústavného súdu je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahom medzi účastníkmi konania. V danom prípade žalobca úver predčasne zosplatnil k 08.10.2013. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka a takáto zmluvná podmienka je absolútne neplatná. Súd v tomto smere poukázal na rozsudok krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp. zn. 6Co/190/2014. Súd preto žalobu v časti úroku z úveru vo výške 17,90% ročne zo sumy 3.926,52 eur odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru t.j. od 09.10.2013 do zaplatenia ako nedôvodný zamietol. Žaloba žalobcu je dôvodná v časti istiny 4.266,83 eur, ktorá pozostáva z istiny 3.926,52 eur, úroku z úveru do zosplatnenia 334,02 eur, úrokov z omeškania do predčasnej splatnosti úveru 6,29 eur s 8% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.260,54 eur (3.926,52 eur + 334,02 eur) od 09.10.2013 do zaplatenia. Súd zároveň povolil žalovanému podľa § 232 ods. 4 CSP splácať súdom priznaný nárok s príslušenstvom a trovami konania v mesačných splátkach po 80 eur vždy k 25. dňu v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok to znamená, že nezaplatením jednej riadne a včas splátky sa stáva zročným celý dlh. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore plne úspešný, priznal plnú náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 235,50 eur, ktorý tiež povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach po 80 eur pod následkom straty výhody splátok v zmysle § 232 ods. 4 CSP z dôvodu, že úspech žalobcu sa v konaní odvíja od istiny a v tej bol žalobca v celom rozsahu úspešný, pričom nepriznanie úroku z úveru odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru do zaplatenia nemá vplyv na úspech žalobcu v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku a to jeho výrokovej zamietajúcej časti a proti výroku v časti, v ktorej súd povolil žalovanému dlh zaplatiť v splátkach, podal včas odvolanie žalobca. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o povolení splácať dlh žalovanému v splátkach po 80 eur mesačne, keď mal za to, že priznaním možnosti plnenia dlhu v splátkach postupoval súd v rozpore so zákonom. Uviedol, že rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Poukázal na aktuálnu judikatúru, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016-85 zo dňa 01.03.2017, ako aj uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/33/2017-62 zo dňa 22.02.2017. Poukázal na to, že súd priznal žalovanému možnosť splácať dlh takmer v rovnakej výške akú mal splátku podľa zmluvy (splátka podľa rozsudku po 80 eur mesačne, podľa zmluvy 72,30 eur mesačne). Namiesto určitej sankcie za to, že si žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti, bol teda žalovaný touto formou za porušenie zmluvy „odmenený“ a znova má možnosť splácať úver v takmer rovnakej výške ako bola zmluvná splátka. Ďalej poukázal na skutočnosť, že pri danej výške splátky žalovaný uhradí len istinu bez príslušenstva za viac než 4 roky. Splnenie celého dlhu tak bude trvať neúmerne dlho a žalovanému narastú úroky z omeškania, čo nie je v jeho prospech. Ďalej poukázal na to, že žalovaný neprejavil absolútne žiadnu snahu o plnenie záväzku, keď uskutočnil poslednú splátku dňa 15.05.2013, na základe ktorého omeškania bol dlh zosplatnený a následne neuskutočnil ani jedinú čiastočnú úhradu na jeho dlh. Posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázal na ust. § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka i Komentár IURA Edition k ním a uviedol, že obsahom záväzku dlžníka z úveru je nielen vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky - úver, ale aj úroky. Úroky sú odplátou za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškania dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. V zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšie ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnil si náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (vo výrokovej zamietajúcej časti, vo výroku o náhrade trov konania a čo do splatnosti dlhu v mesačných splátkach) v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a v napadnutej časti o splatnosti peňažného plnenia žalovaného žalobcovi je potrebné napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmeniť.

5. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá v časti týkajúcej sa zmluvného úroku vo výške 17,90% ročne zo sumy 3.926,52 eur od 09.10.2013 do zaplatenia, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania a preto výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktorý odvolaním žalobca nenapadol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť.

6. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti týkajúcej sa zmluvného úroku vo výške 17,90 % ročne zo sumy 3.926,52 eur od 09.10.2013 do zaplatenia, súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobcovi neprináležia zmluvne dohodnuté úroky z úveru vo výške 17,90% ročne z istiny, ale len úroky z omeškania, ktoré majú sankčnú povahu. Poukázal na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej patria úroky iba do splatnosti úveru a od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Vyslovil názor, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Iný stav je príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny

úroku, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Ak teda nastal stav kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorý by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Ak existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Z týchto dôvodov žalobu žalobcu v časti týkajúcej sa zmluvného úroku z úveru vo výške 17,90% ročne zo sumy 3.926,52 eur od 09.10.2013 do zaplatenia, zamietol.

7. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvej inštancie a s odôvodnením rozsudku vo výrokovej zamietajúcej časti v celom rozsahu stotožňuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie jeho správnosti uvádza nasledovné:

8. Uzavretý zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy o úvere zo dňa 20.11.2012 je potrebné aj podľa názoru odvolacieho súdu posudzovať ako spotrebiteľský vzťah. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že na základe zmluvy o úvere poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 4.000 eur s dohodnutou pevnou sumou úrokovej sadzby 17,90% ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120-tich splátkach splatných k 15. dňu v mesiaci, pri splatnosti prvej splátky 17.12.2012 a konečnej splatnosti úveru 15.11.2022, pri RPNM 20,67 %, pri priemernej RPNM 19,37 % a celkovej výške úveru 8.914,80 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný si neplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z uzatvorenej zmluvy o úvere, napriek výzve nezaplatil omeškané splátky riadne a včas, žalobca úver ku dňu 08.10.2013 zosplatnil. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.266,83 eur, ktorá pozostáva z istiny úveru 3.926,52 eur, úroku z úveru do zosplatnenia 334,02 eur, úrokov z omeškania do predčasnej splatnosti úveru 6,29 eur s 8% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.260,54 eur od 09.10.2013 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu, v ktorej žalobca požadoval priznať zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 3.926,52 eur od 09.10.2013 do zaplatenia, zamietol ako nedôvodnú. V predmetnej veci súd prvej inštancie správne uzavrel, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Po zosplatnení úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver súdu prvej inštancie je správny, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Odvolací súd poukazuje na to, že zosplatnením úveru nastáva predčasná splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, týkajúceho sa skutkovo a právne obdobnej veci. V ostatnom odvolací súd odkazuje na riadne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Za daného stavu preto súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu (zmluvných úrokov) zamietol.

9. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Pokiaľ však ide o odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti o splatnosti priznaného peňažného plnenia žalovaného žalobcovi (vo výroku I. napadnutého rozsudku) v tejto časti odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za opodstatnené.

11. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

13. Vo všeobecnosti teda platí, že lehota na plnenie priznané súdnym rozhodnutím je zo zákona tri dni, pričom plyní od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť v splátkach, pričom musí určiť výšku aj dátum splatnosti každej jednotlivej splátky. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

14. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že v prejednávanej veci je namieste určiť dlhšiu lehotu na plnenie alebo stanoviť, že sa plnenie má uskutočniť v splátkach, je potrebné túto časť výroku rozhodnutia súdu podložiť zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo odôvodňovali záver súdu, že je potrebné vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku a osobným pomerom účastníkov vhodné určiť na splnenie dlhu lehotu dlhšiu než tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo stanoviť, že peňažné plnenie môže byť splnené v splátkach (R 67/1966).

15. V prejednávanej veci súd prvej inštancie povolenie splátok žalovanému splácať priznanú istinu s príslušenstvom a trovami konania žalobcovi v mesačných splátkach po 80 eur s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný na pojednávaní dňa 23.03.2017 uviedol, že si je vedomý svojho dlhu, tento prestal splácať, nakoľko mu to s priateľkou finančne nevychádzalo. Taktiež uviedol, že jeho finančná situácia sa zlepšila, priateľka sa zamestnala a žiadala o povolenie splácať dlžnú sumu po 80 eur mesačne. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal splátkový kalendár, súd prvej inštancie mal vykonať dokazovanie ohľadne aktuálnych finančných, majetkových a sociálnych pomeroch žalovaného a zistenia jeho objektívnych možností priznaný dlh splatiť v čo možno najkratšom čase. Pokiaľ tak súd prvej inštancie rozhodol o povolení splátok bez náležitého zistenia pomerov na strane žalovaného, jeho rozhodnutie v tomto smere vyznieva nepresvedčivo a arbitrárne. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že úverová zmluva bola uzavretá medzi žalovaným a žalobcom dňa 20.11.2012, pričom v zmysle úverovej zmluvy mal žalovaný splácať mesačné splátky po 72,30 eur. Žalovaný uskutočnil poslednú splátku dňa 15.05.2013, po podaní žaloby a ani do rozhodnutia súdu prvej inštancie neprejavil žiadnu snahu o plnenie záväzku a záujem vec vysporiadať so žalobcom. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal odvolací súd za to, že neboli splnené podmienky pre povolenie žalovanému splácať dlh v splátkach. Odvolací súd preto zohľadniac i výšku dlžnej sumy, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti povoľujúcej zaplatenie priznaného peňažného plnenia v splátkach zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť dlh s príslušenstvom a s trovami konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)(§ 428 CSP).